

ת"פ 22889/05/19 - מדינת ישראל נגד פארס אלגראוי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

14 בינואר 2020

ת"פ 22889-05-19 מדינת ישראל נ'

אלגראוי(עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: פארס אלגראוי (עציר)

גזר דין

1.

בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדותיו, שאלה הן עיקריהן:
הנאשם הוא קרוב משפחתו של טאהר אלגראוי (להלן: "טאהר"), ובזמן ביצוע המעשים שיפורטו להלן היה קיים סכסוך בין משפחת הנאשם למשפחתו של טאהר. במועד הרלוונטי טאהר התגורר עם אשתו ובנו התינוק, בן 8 חודשים, בפזורת שבט מסעודין, בבית צמוד קרקע ובו שני חדרי שינה, סלון ומטבח (להלן: "הבית") ובקרבתו התגוררו בבית אחר בני משפחה אחרים שלו טאהר (להלן: "הבית הנוסף"). בשלב מסוים הנאשם קשר קשר עם אחרים להצית את הבית. במסגרת הקשר, הנאשם נכנס, ביום 20.4.19 לקראת השעה 22:00, יחד עם אחרים אל הבית, שפכו בו חומר דליק והציתו אש. באותה העת בנו התינוק של טאהר ישן לבדו בחדר השינה בבית, ואמו יחד עם בני משפחה נוספים שהו בבית הנוסף. הנאשם הבחין בתינוק, הוציא אותו אל מחוץ לבית, הניח אותו בסמוך לבית הנוסף, ונמלט עם האחרים מהמקום. האש התפשטה בתוך הבית וגרמה נזק לכל חדרי הבית והציוד, ובהמשך כובתה על ידי חמישה צוותי כיבוי שהוזעקו למקום. בנו התינוק של טאהר שאף עשן ופונה באמבולנס לבית החולים, שם נמצא כי מצבו אינו מסכן חיים ואינו מחייב טיפול. והוא טופל בחמצן ושוחרר למחרת.

2.

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הנאשם הורשע בעבירת הצתה, לפי סעיף 448 רישא בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3.

במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך ₪ 10,000 שישולמו לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר.

4.

הנאשם צעיר מגיל 21 ובנסיבות חובה לקבל עליו תסקיר של שירות המבחן.
מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם יליד 2001. רווק. ללא עבר פלילי. שלל שימוש בחומרים משני תודעה. תופס עצמו בצורה חיובית. שיתף כי משתלב בקבוצות טיפוליות במסגרת המעצר. אשר לנפגע העבירה, שיתף כי הם קרובי משפחה והיה ביניהם קשר קרוב וחיובי. וטען כי המניע לעבירה היה התנהגות אלימה של נפגע העבירה כלפי אחיו הצעיר של הנאשם. הוסיף, כי לאחר ביצוע העבירה התקשר לנפגע העבירה, התנצל על מעשיו ושילם על הנזקים שנגרמו. שלל התנהגות בעייתית מצדו ודפוסיים אלימים. אשר לעבירה, הודה בביצועה ושיתף כי באותה התקופה היה במצב משברי קשה בעקבות רצח אחותו, וציין כי

טרם הדלקת החומר הדליק בבית פינה את התינוק ובדק שאין אחרים הנוכחים בבית. הביע צער על מעשיו ומסר כי בתקופת מעצרו הוא עורך תהליכי חשיבה אודות התנהלותו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם מחומרת העבירה שביצע; מתקשה להסביר את השתלשלות האירועים; מתקשה להתייחס למשמעות והשלכות התנהגותו; וממוקד במחירים שהוא עצמו משלם. צוין כי נפגע העבירה תיאר את הנאשם כאדם רגוע בדרך כלל, ללא בעיות, ושלל סכסוך בין הצדדים. בבירור מול גורמים במשטרה נטען כי הסכסוך בין המשפחות עדיין קיים. שירות המבחן שקל את גורמי הסיכוי והסיכון של הנאשם, התרשם כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד והמליץ על עונש מוחשי שיציב לנאשם גבולות ברורים ויהווה עבורו גורם מרתיע ומשמעותי. הומלץ לשלב את הנאשם במערך הטיפול בשב"ס.

5. ב"כ המאשימה טען, כי העונש המוצע בהסדר אמנם מקל עם הנאשם, אך הרקע לו הוא, בין היתר, קושי ראייתי משמעותי. הוסיף כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות וכי בנסיבות מדובר בעונש ראוי ויש לאמצו.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ המאשימה. ציין כי הנאשם בחור צעיר ללא עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה, וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

6. הסכנה הכרוכה בשליחת אש בדירת מגורים, רבה וחמורה עד מאוד. כאן, בעת הצתת האש שהה בדירה תינוק רך. העובדה שהנאשם הבחין בתינוק בזמן והוציאו מהדירה, ובכך נמנע אסון, אינה צריכה להקחות מחומרת המעשה ולמסך את סכנתו. נזקי השריפה והאמצעים שנדרשו לכבותה מדברים בעד עצמם. אין המדובר במעשה שנעשה בין רגע, אלא במעשה מתוכנן שקדמה לו הצטיידות מתאימה. חומרת המעשה וסכנת החיים הכרוכה בו, מצדיקות הטלת עונש מאסר לתקופה משמעותית.

7. בהביאי בחשבון את חומרת מעשה הנאשם; את נסיבותיו; את הודאת הנאשם; החרטה שהביע; העובדה שאין לו עבר פלילי; העובדה שהודאתו באה במסגרת הסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש; את תקופת המאסר בפועל המוצעת במסגרת ההסדר; ואת ההלכה הנוהגת בנושא כיבוד הסדרי טיעון; אני מחליט לקבל את הסדר הטיעון.

8. נוכח האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים :

1. 24 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.
3. פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 30 יום מיום שחרור הנאשם מהמאסר.

זכות ערעורתו 45 יום מהיום .

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תש"פ, 14/01/2020 במעמד הנוכחים.

עמוד 2